

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/217/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6216201729
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6216201729.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a členov senátu JUDr. Petra Kvietka a JUDr. Janky Boroškovej v právnej veci žalobcu SVB 1008, so sídlom Ľudovíta Štúra 11, 990 01 Veľký Krtíš, IČO: 37 819 666, zastúpeného JUDr. Petrom Ďuricom, advokátom, so sídlom SNP 25, 990 01 Veľký Krtíš, IČO: 47 985 917, proti žalovanému U. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. U., XXX/XX, XXX XX U. V., zastúpeného JUDr. Alanom Zvarom, advokátom, so sídlom SNP 1/A, 990 01 Veľký Krtíš a WITT&KLEIM, ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA, s. r. o., so sídlom Horná 65/A, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 47 257 164 o nariadenie predaja bytu, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš, č. k. 3C 76/2016-63 zo dňa 29. 11. 2016 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 3C 76/2016-63 zo dňa 29. 11. 2016 p o t v r d z u j e .
- II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd rozhodol tak, že nariadil predaj bytu č. XX pozostávajúceho z jednej obytnej miestnosti a príslušenstva, vlastníka U. U., nar. XX. XX. XXXX, nachádzajúci sa na 4. poschodí bytového domu súpisné číslo XXX na ulici M. U., orientačné číslo 2, vo vchode číslo XX, na parcele č. XXXX o výmere 710 m² vedenej Okresným úradom U. V., katastrálny odbor na LV č. XXXX pre obec a katastrálne územie U. V., so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach domu vo veľkosti podielu 39/4376, spoluvlastníckym podielom v podiele 6/710 k pozemku parcele CKN č. XXXX, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 710 m², ktorá je zapísaná na LV č. XXXX, na ktorej je bytový dom postavený (výrok I.).

Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške (výrok II.).

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobou sa žalobca domáhal, aby súd nariadil predaj bytu vo vlastníctve žalovaného so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach domu alebo uložil žalovanému povinnosť zdržať sa konania pri užívaní bytu, a to hlasitého vykrikovania, búchania, rušenia nočného pokoja a konania, ktorým sa porušujú dobré mravy v bytovom dome a náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že žalovaný už dlhšiu dobu narúša pokojné bývanie ostatných vlastníkov bytov, a to hlučným správaním, vykrikovaním, búchaním na dvere a zariadením bytu spôsobom, pre ktorý nemôžu ostatní vlastníci pokojne užívať svoje byty.

3. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že žalobca je právnickou osobou, založenou podľa Zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov. Žalovaný je výlučným vlastníkom bytu v obytnom dome, ktorý spravuje žalobca. Z podania vlastníkov bytov vyplýva, že vlastníci podali Sťažnosť na rušenie bývania žalovaným Mestu Veľký Krtíš, z dôvodu, že žalovaný opakovane vo svojom byte so svojimi návštevami veľmi hlučne vykrikuje, búcha dverami a zariadením tak, že ostatné byty nemôžu

vlastníci v klude užívať. Okresný úrad U. V., odbor vnútornej správy pod č. OU-VK-OVVS-2015/008249-3 prejednával toto podanie vlastníkov bytov ako priestupok žalovaného proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Zo zápisnice zo zhromaždenia vlastníkov SVB 1008 ul. L. U. XX-XX U. V. z 22. 02. 2016 súd zistil, že jedným z bodov programu zhromaždenia bolo aj riešenie vzťahov spolunažívania a sťažnosti obyvateľov na správanie žalovaného, pričom nadpolovičnou väčšinou všetkých vlastníkov bytov bolo prijaté uznesenie pod bodom 7.1/ aby žalobca požiadal súd o predaj bytu žalovaného č. 38 pre jeho sústavné dlhodobé narušovanie pokojného bývania ostatných vlastníkov bytov, po predchádzajúcom policajnom a úradnom riešení bez zlepšenia. Mestská polícia Veľký Krtíš podaním z 12. 09. 2016 zaslala súdu zoznam 9. priestupkov žalovaného za obdobie od 27. 08. 2009 do 06. 04. 2016 najmä pre rušenie nočného kludu a to dňa 19. 10. 2015 o 0.10h, dňa 28. 10. 2015 o 22.32h, dňa 16. 12. 2015 o 1.55h, dňa 26. 03. 2016 o 23.28h, dňa 06. 04. 2016 o 0.30h, ktoré boli vybavené uložením blokovej pokuty. Zo správy Obvodného oddelenia PZ Veľký Krtíš z 09. 09. 2016 vyplýva, že na žalovaného bolo v roku 2016 vykonané niekoľko preverení za účelom oznámení o rušení nočného kludu, ktorého sa dopustil vo svojom byte spolu s bezdomovcami a družkou, a to dňa 12. 02. 2016 o 0.15 h, ako aj z dôvodu hádok a fyzického napádania medzi žalovaným a jeho družkou a to dňa 14. 01. 2016 o 21.28 h, dňa 10. 03. 2016 o 21.19 h, dňa 09. 06. 2016 o 21.04 h. Zo správy tiež vyplýva, že lustráciou v ústrednej evidencii priestupkov MV SR bolo zistených viacero priestupkov, ktorých sa žalovaný dopustil a ktoré sú evidované ako priestupky ukončené od 11. 05. 2012 do 09. 09. 2016, a to okrem tých, ktoré boli vybavené Mestskou políciou Veľký Krtíš aj priestupky, ktorých sa dopustil najmä dňa 12. 02. 2016 o 0.50h pre rušenie nočného kludu uložením blokovej pokuty, dňa 15. 01. 2016 o 15.00 h kde sa na chodbe bytového domu vo vchode č. 13 vulgárne správal voči vlastníčke bytu (OU-VK-OVVS-2016/001351), dňa 14. 01. 2016 o 21.30h za fyzické napadnutie družky (OU-VK-OVVS-2016/001131), dňa 10. 09. 2015 o 13.00 h a 10. 09. 2015 o 13.00 h za krádeže bicyklov vo vchode č. XX vlastníkom bytom Y. T. (OU-VK-OVVS-2015/007370) a Y. Q. (OU-VK-OVVS-2015/008242), dňa 17. 07. 2014 o 15.25 h neuposúchnutie výzvy verejného činiteľa blokovanou pokutou, dňa 17. 07. 2014 o 14.15 h, 18. 06. 2014 o 19.30 h a 29. 04. 2014 o 21.45 h za vyhrážanie, vulgárne správanie pod vplyvom alkoholu voči svojej družke (OU-VK-OVVS-2014/004665, blokované konanie, OU-VK-OVVS-2014/003331). Okresný úrad U. V., odbor vnútornej správy zaslal súdu priestupkové spisy žalovaného číslo OU-VK-OVVS-2014/004665, OU-VK-OVVS-2014/003331, OU-VK-OVVS-2015/008249, OU-VK-OVVS-2016/001131, OU-VK-OVVS-2016/001351, OU-VK-OVVS-2015/007370, OU-VK-OVVS-2015/008242. Zo správy psychiatra Y. T. T. z 29. 11. 2016 vyplýva, že žalovaný bol vyšetrený na ambulancii a ďalšiu návštevu má dohodnutú na 19. 12. 2016.

4. Okresný súd posúdil nárok v súlade s ustanovením § 11 ods. 1, 5 Zákona č. 182/1993 Z. z. Ak vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome svojím konaním zasahuje do výkonu vlastníckeho práva ostatných vlastníkov bytov alebo nebytových priestorov v tomto dome takým spôsobom, že obmedzuje alebo znemožňuje výkon vlastníckeho práva tým, že hrubo poškodzuje byt alebo nebytový priestor, spoločné časti domu, spoločné zariadenia domu, spoločné nebytové priestory, príslušenstvo alebo sústavne narušuje pokojné bývanie ostatných vlastníkov bytov, ohrozuje bezpečnosť alebo porušuje dobré mravy v dome, alebo neplní povinnosti uložené rozhodnutím súdu, môže súd na návrh spoločenstva alebo niektorého vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome nariadiť predaj bytu alebo nebytového priestoru. Rozhodnutie súdu o nariadení predaja bytu, vzhľadom na jeho charakter, odvíjajúci sa od zásahu do vlastníckych práv, je svojím spôsobom krajným riešením, preto takáto žaloba predstavuje osobitný právny prostriedok ochrany vlastníckeho práva. Predpokladom použitia tohto závažného následku v zmysle § 11 ods. 5 je niekoľko okolností, ktoré musia nastať kumulatívne. Prvým predpokladom je zásah do výkonu vlastníckeho práva ostatných vlastníkov bytov v dome. Tento zásah však nemôže byť akýkoľvek, ale musí dosahovať takú intenzitu, t. j. spôsob konania vlastníka musí mať taký výrazný vplyv a účinok, na základe ktorého dochádza z znemožneniu alebo obmedzeniu vlastníckeho práva ostatných vlastníkov. Toto obmedzenie alebo ohrozenie vlastníckeho práva však musí spočívať, napr. v sústavnom narušení pokojného bývania ostatných vlastníkov, ohrozovaní ich bezpečnosti, alebo porušovaní dobrých mravov v dome. Pod pojmom sústavne sa rozumieme systematické, t. j. neustále a pravidelne aj nepravidelne sa opakujúce správanie osôb, ktoré narušujú pokojné bývanie v dome a ich bezpečnosť, čo vylučuje, aby išlo o jednorazové alebo náhodné konanie.

5. Vykonaným dokazovaním, najmä z výsluchu svedkov, samotného žalovaného, štatutárneho zástupcu žalobcu ako aj z predložených listinných dôkazov okresný súd zistil, že vlastníci bytov správanie

žalovaného namietajú a sťažujú sa sústavne najmä od roku 2015. Z obsahu sťažností vyplýva, že žalovaný opakovane narušuje ich pokojné bývanie, keď požíva alkoholické nápoje spolu so svojou družkou, pod ich vplyvom v denných, ale najmä v nočných hodinách vykrikuje, nadáva, používa vulgárne výrazy, búcha, pričom v bytovom dome bývajú aj rodiny s deťmi a aj starší občania, či dôchodcovia. Vzhľadom na vzniknutú situáciu bolo správanie žalovaného ako aj konflikty medzi žalovaným a ostatnými vlastníkami bytov prejednané Okresným úradom U. V., odborom vnútornej správy v rámci priestupkových konaní, tiež v blokovaní Mestskou políciou Veľký Krtíš ako aj Obvodným oddelením PZ Veľký Krtíš. Správanie žalovaného, ktorým sústavne narušuje pokojné bývanie ostatných vlastníkov bytov bolo aj predmetom zhromaždenia vlastníkov bytov žalobcu dňa 22. 02. 2016, ktorí jednoznačne rozhodli, aby žalobca podal predmetnú žalobu proti žalovanému. Žalovaný pod vplyvom alkoholu v noci alebo cez deň vykrikuje, nadáva, vodí si do bytu bezdomovcov, s ktorými v byte požívajú alkoholické nápoje, nedodržiavajú zásady hygieny a slušnosti, správa sa nevhodne k ostatným vlastníkom bytov, ktorí sa ho boja. Tiež družka žalovaného v byte vrieska, mláti so všetkým čo jej príde do ruky, správa sa agresívne a vulgárne. Takéto správanie žalovaného trvá najmenej dva roky. Tým žalovaný opakovane a sústavne narušuje pokojné bývanie ostatných vlastníkov bytov, keď v denných aj v nočných hodinách vykrikuje, pričom používa vulgárne slová a búcha v byte, ktoré zvuky vnímajú veľmi rušivo najmä vlastníci bytov, ktorí bývajú v bytoch na poschodí pri žalovanom alebo sa ich byty nachádzajú pod bytom žalovaného, čo potvrdili svedkovia Z., V., T..

6. Žalovaný je vlastníkom predmetného bytu, v súlade s ustanovením § 123 Občianskeho zákonníka je pre neho ako vlastníka bytu daný zákonný obsah vlastníckeho práva, na základe ktorého má ako vlastník právnu možnosť jednak vec držať, užívať, disponovať s ňou na základe vlastného rozhodovania. Pritom však s prihliadnutím na ustanovenie § 11 ods. 5 Zákona o vlastníctve bytov, je však ako vlastník bytu povinný správať sa tak, aby svojim konaním ostatných vlastníkov bytov neobmedzoval vo výkone ich vlastníckeho práva a to tým, že by sústavne narušoval ich pokojné bývanie a porušoval dobré mravy v dome. Predmetom Zákona o vlastníctve bytov sú okrem iného aj vzájomné vzťahy vlastníkov bytov a v zmysle § 11 ods. 1 je vlastníkovi uložená povinnosť konať tak, aby pri nakladaní s bytom v dome nerušil a neohrozoval ostatných vo výkone ich vlastníckych práv a v § 11 ods. 5 je vymedzená sankcia za to, ak vlastník svojim konaním zasahuje do výkonu vlastníckych práv ostatných vlastníkov, za zákonom stanovených závažných okolností, ktorou je nariadenie predaja bytu súdom. Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že žalovaný sústavne narušuje pokojné bývanie ostatných vlastníkov bytov. Žalovaný bol upozornený na uvedený stav, bol vyzvaný, aby sa pokúsil túto situáciu riešiť, bol pozvaný na zasadnutia orgánov žalobcu, kde prisľúbil zlepšenie svojho správania. Z dokazovania však vyplynulo, že svoje sľuby nedodržiava, a opakovane, takmer denne prípadne ako sám uviedol 3 krát týždenne, svojim správaním naplňa obsah citovaného ustanovenia § 11 ods. 5 Zákona o vlastníctve bytov. Hoci žalovaný tvrdil, že nastúpil na protialkoholickú liečbu, súd neuveril žalovanému v tom, že má záujem sa liečiť, pretože psychiatra vyhľadal len v deň súdneho pojednávania, hoci mu súd doporučil tak urobiť ešte pred otvorením pojednávania v septembri 2016 a deň pred pojednávaním bol žalovaný znovu pod vplyvom alkoholu a dopúšťal sa všetkých konaní, ako v minulosti. Ako vyplynulo z dokazovania, žalovaný nezmenil fakticky svoje správanie, svojim správaním i naďalej zasahuje do vlastníckych práv ostatných vlastníkov, hoci je povinný správať sa tak, aby ostatní vlastníci bytov neboli vo výkone svojho vlastníckeho práva obmedzovaní. Preto okresný súd dospel k právnomu názoru, že žaloba žalobcu je dôvodná. Z dôvodu, že okresný súd vyhovel primárnemu petitu žalobcu, o sekundárnom petite, ktorým sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa pri užívaní predmetného bytu konania a to hlasitého vykrikovania, búchania, rušenia nočného pokoja a konania, ktorým sa porušujú dobré mravy, súd nerozhodoval.

7. O náhrade trov konania strán okresný súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, na základe zásady úspechu.

8. Proti rozsudku v súlade s § 355 ods. 1 CSP v lehote v súlade s § 362 ods. 1 CSP podal odvolanie žalovaný podľa § 365 ods. 1 psím. f/, h/ CSP z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, navrhol prípadne vyhovieť alternatívnemu petitu. Uviedol, že súd mal vykonaným dokazovaním za to, že hlavne vlastníckova družka pod vplyvom alkoholu vykrikuje, vulgárne nadáva ostatným vlastníkom, ruší nočný klud a ohrozuje ostatných vlastníkov bytu. Súd neuveril žalovanému, že nastúpil na protialkoholickú liečbu a neuveril, že má záujem liečiť sa. Odvolateľ uviedol, že od posledného pojednávania súdu t. j. 20. 11. 2016 sa podrobuje protialkoholickému liečeniu,

nepoužíva alkoholické nápoje a zmenu svojho správania myslí vážne, pozitívne pôsobí aj na správanie svojej družky. Nariadenie predaja bytu je významným zásahom do vlastníckeho práva žalovaného, a ak je potrebné zabezpečiť práva ostatných vlastníkov bytov a bude zabezpečená náprava žalovaného, mal by súd umožniť to uložením miernejšej sankcie a to v súlade s alternatívnym petitom, uložením povinnosti žalovanému, aby sa zdržal pri užívaní predmetného bytu, hlasitého vykrikovania, búchania, rušenia nočného kľudu a konania, ktorými sa porušujú dobré mravy a navrhol zmeniť rozsudok v zmysle alternatívneho petitu.

9. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozhodnutie potvrdiť. Od vyhlásenia rozsudku žalovaný naďalej porušuje dobré mravy vo vchode, kde sa jeho byt nachádza, ruší nočný kľud, pričom k uvedenej veci bola volaná štátna aj mestská polícia. Podľa vedomosti žalobcu žalovaný sa nepodrobuje (len formálne a účelovo) liečeniu zo závislosti na alkohole. Súd prvej inštancie správne posúdil vec, skutková podstata uvedená v ust. § 11 ods. 5 zákona 182/1993 Zb. sa nevzťahuje výlučne len na konanie vlastníka, ale rovnako tak prenáša na vlastníka zodpovednosť, za osobu, ktorej umožňuje užívanie bytu a tá sústavne narúša pokojné bývanie ostatných vlastníkov bytov. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania.

10. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadril, vyjadrenie bolo doručené jeho právnomu zástupcovi v súlade s § 110 ods. 2 CSP.

11. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu podľa § 379, 380 CSP, bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil v súlade s § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne.

12. Podľa § 387 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. Odvolací súd v konaní súdu prvej inštancie nezistil vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok.

14. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia. V súdnej veci nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, v ktorom súd venoval náležitú pozornosť zisteniu všetkých rozhodných skutočností, dostatočne zistil skutkový stav a mal spoľahlivé a dostatočné podklady pre rozhodnutie o veci. Dôvody, pre ktoré tak urobil správne rozobral v odôvodnení rozsudku. S týmito dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd a v podrobnostiach na ne odkazuje.

16. Odvolanie žalovaného nepoukazuje na žiadne také dôvody, ktoré by podmieňovali zmenu rozhodnutia.

17. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd, vzhľadom na odvolacie dôvody udáva, že súd prvej inštancie rozhodol na základe zisteného skutkového stavu, skutkový stav subsumoval pod správnu normu hmotného práva, ktorú správne interpretoval.

18. Odvolateľ v odvolaní namietal, že súd mal za to, že hlavne družka žalovaného pod vplyvom alkoholu vykrikuje, vulgárne nadáva ostatným vlastníkom, ruší nočný kľud a ohrozuje ostatných vlastníkov a poukázal na skutočnosť, súd neveril žalovanému, že nastúpil na protialkoholickú liečbu a neveril, že má záujem sa liečiť. Žalovaný od 20. 11. 2016 sa podrobuje protialkoholickému liečeniu, nepožíva alkoholické nápoje a zmenu svojho správania myslí vážne, pričom pôsobí pozitívne aj na svoju družku.

19. Skutočnosti uvedené v odvolaní žalovaného nemajú vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia.

20. Odvolací súd vzhľadom na skutočnosti uvedené v odvolaní zdôrazňuje, že samotný žalovaný na poslednom pojednávaní dňa 29.11.2016 nerozporoval vykonané dokazovanie vylúčením svedkov.

Uviedol, že sám si uvedomuje, že jeho správanie ako aj správanie jeho priateľky je strašné, nič s tým nevie urobiť, zároveň potvrdil (č.l. 51), že naposledy pil včera, predložil doklad, že bol vyšetrený v ambulancii psychiatra dňa 29. 11. 2016 (tj. v deň pojednávania) s tým, že je objednaný na 19. 12. 2016. Správne potom okresný súd uzavrel, že keďže išlo o návštevu lekára v deň pojednávania, javí sa toto ako účelové. Odvolací súd poukazuje na to, že okresný súd a žalobca na pojednávaní dňa 27. 09. 2016 sa snažili vyriešiť vec zmiernou, súd žalovanému doporučil riešiť situáciu tým spôsobom, aby vyhľadal pomoc odborníkov, prípadne vykonal dispozíciu s bytom, žalobca s takýmto riešením súhlasil a bol ochotný poskytnúť žalovanému poslednú šancu, avšak napriek tomu nedošlo k náprave v správaní žalovaného. Pokiaľ odvolateľ namieta, že ide o významný zásah do vlastníckeho práva žalovaného, odvolací súd udáva, že výkon vlastníckeho práva k bytu nemôže byť neobmedzený, výkon vlastníckych práv musí rešpektovať práva iných vlastníkov, čo rieši aj ust. § 11 ods. 1 zákona 182/1993 Zb. a výkon vlastníckeho práva reguluje tak, aby vlastník bytu nerušil alebo neobmedzoval ostatných vlastníkov vo výkone ich práv, cieľom právnej úpravy je poskytnutie ochrany ostatným vlastníkom, ktorým je obmedzovaný alebo znemožnený výkon ich vlastníckeho práva. Žalovaný mal možnosť zmeniť svoje správanie a zabezpečiť nápravu, tým že by sa zdržal pri užívaní predmetného bytu hlasitého vykrikovania, búchania, rušenia nočného pokoja a konania, ktorým sa porušujú dobré mravy, avšak toto ani v priebehu konania nerealizoval a keďže boli dané zákonné predpoklady na rozhodnutie v zmysle návrhu žalobcu súd prvej inštancie správne rozhodol a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil.

21. Pokiaľ odvolateľ poukazyval na skutočnosť, že okresný súd zistil, že predovšetkým správanie priateľky žalovaného je také, ktoré narúša spolužitie v obytnom dome, odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie zistil v konaní žalovaného v súvislosti s ktorým aplikoval ustanovenie § 11 ods. 5 zák. č. 182/1993 Zb. Navyiac v súlade s § 11 odst. 1 zák. č. 182/1993 Zb. vlastník pri nakladaní s bytom a nebytovým priestorom v dome je povinný konať tak, aby nerušil a neohrozil ostatných vo výkone ich vlastníckych, spoluvlastníckych a spoluužívacích práv. Výkladom ods. 5 § 11 v spojitosti s ods. 1 § 11 citovaného zákona je aj podľa názoru odvolacieho súdu treba dospieť k záveru, že konaním vlastníka v uvedenom odstavci 5 je potrebné rozumieť konanie podľa ods. 1, keď umožnení užívať byt inej osobe, pričom by táto osoba svojimi konaniami napĺňala predpoklady aplikácie ustanovenia odsek 5 § 11.

22. Odvolateľ v odvolaní uvádza, že súd mal rozhodnúť v súlade s alternatívnym petitom, ani táto námietka žalovaného nie je dôvodná, odvolací súd poukazuje na správnosť záverov súdu prvej inštancie, keď uviedol, že vzťah medzi primárnym a eventuálnym petitom spočíva v tom, že súd nemôže vyhovieť obom žalobným petitom a nemá ani možnosť voľby medzi nimi, pretože o eventuálnom petite rozhoduje až vtedy, ak primárny petít neprichádza do úvahy. Preto pokiaľ súd vyhovie primárnemu petitu, o sekundárnom petite už nerozhoduje. Z uvedeného je teda zrejmé, že vzájomný vzťah oboch petitov je daný tým, že súd sa môže zaoberať a rozhodovať o druhom (eventuálnom) petite až potom, kedy je zistená a preukázaná neodôvodnenosť alebo neopodstatnenosť plnenia v zmysle prvého (primárneho) petitu.

23. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní a rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil, keď dôvody uvedené v odvolaní nemali za následok, aby bolo rozhodnutie posúdené ako vecne nesprávne. Odvolací súd preskúmaval aj závislý výrok o náhrade trov konania a zistil, že súd prvej inštancie vzhľadom na výsledok sporu použil správne ustanovenie zákona, odvolateľ neuviedol žiadne dôvody nesprávnosti rozhodnutia v tejto časti. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

24. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, a preto odvolací súd uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100%. V súlade s § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie .

25. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).